

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Af Glenn Bech ; Bearbejdet til Aalborg Teater af Niels Erling; Bech, Glenn.; Erling, Niels.

Titel | Title:

Jeg anerkender ikke længere jeres autoritet

Udgivet år og sted | Publication time and place: Premiere 2023-11-11, Aalborg Teater

Fysiske størrelse | Physical extent:

1 PDF.

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

JEG ANERKENDER IKKE LÆNGERE JERES AUTORITET

**Af
GLENN BECH**

Bearbejdet til Aalborg Teater
af Niels Erling

Aalborg Teater

Lille Scene

2023/2024

Arkivnummer: 820

Bearbejdet til fire medvirkende:

Thomas Kristian Bek	GLENN #1
Karla Rosendahl	GLENN #2
Nicolai Duckert Perrild	GLENN #3
Kathrine Høj Andersen	GLENN #4

/ Indikerer en afbrydelse, men der er sikkert (mange) flere afbrydelser

* Indikerer en kort pause, et beat, om man vil

Tempoet er generelt højt. Når Glenn, Glenn, Glenn og Glenn først begynder at tale, er det nærmest umuligt for dem at stoppe igen.

SCENE 1 (ELLER MÅSKE BARE EN PROLOG)

SPILLEREGLERNE

THOMAS

Hej jeg hedder Thomas.

KARLA

Karla

NICOLAI

Nicolai hedder jeg

KATHRINE

Og jeg hedder Kathrine

THOMAS

Det her, det er jo et teater. Vi er i Aalborg. Det er den – hvad dato er det?

KARLA

(Karla kan datoen)

THOMAS

Det er den DATO

KATHRINE

Alt det her, det ved I godt, I er jo ikke idioter

NICOLAI

Og I tænker måske sådan yes helt sikkert, bare spil, spil teater, vi er klar

KATHRINE

Og det skal vi nok gøre

NICOLAI

Vi skal nok spille teater for jer

THOMAS

Helt klart

KARLA

jaja med følelser og lyset kommer til at skifte og -.

NICOLAI

Måske er der en af os der synger en sang?

KATHRINE

Der kommer til at ske alt muligt

THOMAS

Det bliver helt vildt

KATHRINE

MEN FØRST! Først så skal I lige se på os. Bare sådan som vi er. Som Kathrine og Karla og som Thomas og som Nicolai. For sådan, lige nu – lige nu, der er vi bare os selv. Der er TEATRET slet ikke begyndt. For inden det hele går i gang – og det gør det lige om lidt – så ville vi bare sådan lige sige: / "Hej"

NICOLAI

/ Hej

KARLA

Hej hej

KATHRINE

Og så: Prøv at glemme os, som vi er lige nu. Bare prøv. Vi bliver ikke kede af det. Bare glem at vi er Kathrine og Karla og Thomas og Nicolai. For i dag – den – hvad dato / var det?

THOMAS OG KARLA

Datoen

KATHRINE

I dag den DATO, i hvert fald fra lige om lidt, der hedder vi – alle sammen – Glenn Bech.

NICOLAI

Og Glenn Bech. Han er virkelig. Han er et virkeligt menneske, der findes.

THOMAS

Det ved I sikkert allerede godt.

NICOLAI

Altså han findes i virkeligheden

THOMAS

Yes

KARLA

Og han har skrevet en bog

THOMAS

JEG ANERKENDER IKKE LÆNGERE JERES AUTORITET, hedder den

NICOLAI

Og lige så meget som vi nok skal SPILLE TEATER for jer lige om lidt, og lade som om at vi ikke er Nicolai og Kathrine og Thomas og Karla

KARLA

Lige så meget som vi skal spille med følelser og musik og / lys og det hele

KATHRINE

Som vi har øvet os rigtig meget på/

THOMAS

Lige så ægte er Glenn Bechs bog. Lige så ægte er alt det, der står i den. Så selvom alt det her jo bare er teater... Så er det hele også virkelighed... Og fra nu af, der siger vi, at:

*

THOMAS (NU SOM GLENN #1)

Jeg – jeg hedder Glenn Bech

KARLA (NU SOM GLENN #2)

Jeg hedder OGSÅ Glenn Bech

NICOLAI (NU SOM GLENN #3)

Glenn Bech hedder jeg – også

KATHRINE (NU SOM GLENN #4)

Og hej – jeg hedder også Glenn Bech

NICOLAI

Og vi anerkender ikke længere jeres autoritet

SCENE 2

JULIUS – DEL 1

GLENN #3

Julius.

GLENN #1

Julius.

GLENN #4

Julius

GLENN #3

Det hed min første forelskelse.

GLENN #2

Julius.

GLENN #1

På efterskolen gik vi sådan hånd i hånd, folk smilte overbærende, kaldte os "parret"

GLENN #4

"parret"

GLENN #2

"efterskolens / par"

GLENN #3

For mig var der ikke tale om uskyld

GLENN #2

om aftenen, når de fleste sludrede i opholdsarealerne eller øvede sig i bukkespring

GLENN #3

Fandt jeg på at gemme mig i herrebruseren

GLENN #2

Eller bag hækken nede for enden af alléen

GLENN #4

Eller Ved bænken, helt ude på vejen

GLENN #1

Eller jeg lå på mit værelse og knugede en pude, og ventede på

ALLE

Julius.

GLENN #2

Sommetider kiggede han forbi

GLENN #3

eftersom min rumbo havde travlt med pigerne udgjorde vores tomme senge stillet sammen de perfekte rammer, men snarere end at glo film bad Julius mig rode ham i håret, hans fedtede, brune, krøllede, syrligt / langtidsdunstende

GLENN #1

Smilehuller og glimt i øjet havde han også

GLENN #4

Julius valsede omkring på tåspidserne, prikkede én i siden, susede af sted, klukleende

GLENN #1

Ham var vi mange, der gerne ville omgås

GLENN #2

Vi gik på idrætsefterskole

GLENN #1

Der var de populære, fodboldmenneskene, de livsduelige, taktfaste, energiske, lærernes favoritmix, komfortable iført tætsiddende opvisningsdragter

GLENN #3

Og så var der os andre, pukkelryggede, kvabsede, mumlende, indadvendte

GLENN #4

Julius ku' med de fleste, heldigvis for mig

GLENN #3

Vores armhuler lugtede, blot vi forsømte badet en enkelt af mellemlktionerne, størknede sveden i bomulds-t-shirtene, kvalmt, vidunderligt, jeg

GLENN #4

Mm

GLENN #3

Besvime

GLENN #4

Ja

GLENN #3

af fryd hver gang han pressede sin koldvåde brystkasse tæt ind til mig. Og man spurgte efter os ude fra den anden side af døren. Vi frøs i mørket. Italesatte aldrig hvad vi havde gang i

GLENN #2

Eller i hvert fald ikke havde gang i

GLENN #3

Hvad ved jeg

GLENN #1

jeg elskede ham

GLENN #2

jeg elskede ham på den mest ligefremme, selvmorderisk villige måde

*

og jeg tror egentlig også han elskede mig

SCENE 3

HORSENS, FAMILIEN OG MUTTI

GLENN #1

Hvis Danmark var USA ville Horsens være en by i Texas og ham fra Tiger King min onkel, måske hemmelige idol? En maskeret dickpic-afsendende landsbysvans. Jeg synes at Tiger King – sæson 2 – når den ikke fortaber sig i true crime, men i stedet dykker ned i Joe Exotics barndom præget af underklasse, machomaskulinitet og homofobi ganske rørende formår at vise os konsekvenserne af det identitetshelvede for den mand, der blev til Tiger King. Han er psykisk nedbrudt, overkompenserende storhedsvanvittig, uempatisk, hævnørstig og voldsparat af omsorgssvigt, paranoid af tillidsbrud, ond af ondskab. Ganske rørende, synes jeg. Jaja, jeg ved godt at serien ikke er lige så cremet og cute og glat eller noget som for eksempel Skam eller Young Royals eller Call Me By Your Name, jeg ved da godt at Joe Exotic og co. er temmelig frastødende og ikke just appellerer til den heteroseksuelle piges blik, som så meget andet homo-kulturindhold ellers har gjort i årevis, men måske er det derfor jeg selv åd serien. Svært fordøjelig, som den var. Lidt virkelighed, omsider?

Der hvor jeg kommer fra, er køn noget man er, hvis man ikke er grim.

GLENN #2

Der hvor jeg kommer fra, åbnede vi sjældent en bog. Når vi gjorde, handlede den sjældent om os, det gjorde vi os slet heller ingen forestillinger om at den kunne, altså handle om os

GLENN #3

Der hvor jeg kommer fra, opdrages pigerne til at udvise forståelse, overbærenhed, de tilskyndes til at være: kompromissøgende, føjelige, kontrollerede, overvågende, selvtilsidesættende, tålmodige, omsorgslimen, der skal holde sammen på familien, mens drengene helst ikke skal spekulere for meget over konsekvenserne af deres opførsel og i øvrigt hånes for at være tøvende, vattede, sårbare, ikke-hårde. Der hvor / jeg kommer fra

GLENN #4

Der hvor jeg kommer fra, er man en mand, hvis man ikke er en kvinde.

GLENN #2

Der hvor jeg kommer fra, forveksles femininitet med mangel på kompetence og autoritet

GLENN #1

Der hvor jeg kommer fra, vokser langt de fleste mænd op uden at have lært særlig konstruktive måder at håndtere deres følelser på. De enten undertrykker dem eller vredeseksploderer for at genetablere hierarkierne, forsvare stoltheden, men det er selvfølgelig heller ikke kun deres skyld

GLENN #2

Der hvor jeg kommer fra, findes alverdens nuancer ikke inde i hovedet på mændene. Derinde findes til gengæld et fokus på at bevise deres værd som mand ved at forsørge familien økonomisk, så det er bekymringer vedrørende penge, ære, matrikel og belønningsfisse, størrelse og højde, der fylder inde i hovedet på dem, mændene, men det er selvfølgelig heller ikke kun deres skyld

GLENN #4

Der hvor jeg kommer fra hersker nogle ekstremt høje forventninger til hvad det vil sige at være mand. En rigtig mand. Så høje at mændene helt kan væmmes ved synet af andre mindre maskuline mænd, der ikke i samme grad forsøger at overbevise andre om deres potens

GLENN #1

Krudt i armene

GLENN #2

Min farfar tævede min far. Min far begik selvmord. Den ene af min fars brødre flyttede til New Zealand, den anden skar hånden af i en psykose.

GLENN #3

Min første stedfar forgreb sig på min mor. Min seneste stedfar var – også – voldelig, truende, vanvidskørende, offerrolledyrkende, ekstremt krænkelssparat, familiens suverænt største barn, så stort et barn at der kun blev plads til os andre, når hans behov var tilfredsstillet. Det manden vil have, tager han.

GLENN #1

Jeg hedder

ALLE

GLENN BECH

GLENN #1

Jeg er 32 år

GLENN #4

Født og opvokset i Horsens

GLENN #3
Som svans, bøsse

GLENN #1
Homo

GLENN #4
Feminin dreng

GLENN #2
Mig selv

GLENN #3
Whatever

GLENN #2
Jeg hedder

ALLE
Glenn

GLENN #1
Min bror hedder René

GLENN #4
Fordi vores forældre prioriterede nogle navne, der kunne råbes hurtigt

ALLE
GLENN!

GLENN #2
I tredje, fjerde, femte klasse pegede sundhedsplejersken på et koordinatsæt

GLENN #4

Se! Her har vi den normale udvikling, og her har vi dine klassekammerater. De ligger her på udviklingslinjen ift. højde og vægt – og her, Glenn, ligger du så. Glenn. Du vejer mere end dem på din egen alder. Og du er også lavere end nogle af pigerne.

GLENN #2

Det kan jeg da ikke gøre for, vel?

GLENN #1

Ja, lige netop dét svarede jeg ikke

GLENN #4

Får du rugbrød derhjemme? Tisser du i sengen? Går du til fodbold? Overvejer du at begynde?

GLENN #1

Jeg fortalte aldrig min mor om det. Måske var vi faktisk de eneste i verden, som spiste sovs og kartofler hver aften. Vi gjorde alt andet forkert også.

GLENN #3

Når drengene mobbede mig med at være svans, satte jeg mig ned i billedkundskabslokalet sammen med pigerne, og da jeg senere sprang ud som svans bebrejdede min moster min mor for at have ladet mig male for meget sammen med pigerne. Når drengene mobbede mig med at være svans gik jeg hjem fra skole og besøgte min bedstemor og da jeg senere sprang ud som svans bebrejdede min moster min mor for at have ladet mig besøge min bedstemor for meget.

GLENN #4

Den der familie i flyet, som man vendte det hvide ud af øjnene over. Det var os. Min papsøster i Herning er mor til tre – faren er selvstændig tømrer – og hun mener ikke, hun har noget klogt at bidrage med.

GLENN #1

Min bror mener heller ikke han har noget klogt at bidrage med. Han arbejder på kommunen, gamer world of warcraft, forsøger igen at tabe sig, vasker tøj hos mor, men han er også vred, min bror, har holdninger. Formulere dem i kronikform? Det kommer han sgu ikke til.

GLENN #2

Min bror tilhører dem, der sjældent får den nødvendige behandling hos lægen, alene fordi han ikke er særlig trænet i at fortælle, hvordan han har det, hvad han føler, hvorhenne, hvor ofte og i hvilket omfang.

GLENN #1

Min bror har været hos lægen med angst og depression

GLENN #2

Men har aldrig opnået en henvisning eller bare en sygemelding fra arbejdet

GLENN #1

Min bror er næsten blind på det ene øje

GLENN #2

Men han orker ikke at gøre noget ved det, eller

GLENN #1

Han orker hellere at blive blind

GLENN #2

End at gøre mere ved det

*

GLENN #3

Familie – det er noget man blokerer på facebook

GLENN #4

Min faster! Er højreorienteret FC Midtjylland-hooligan. Uddannelsen tæller knap folkeskolen. Til daglig arbejder hun på tanken. Far er dranker. Mor, dranker. De blev skilt, da hun var lille. Brødrene kører gaffeltruck. Min faster er rasende. Min faster er vaccinemodstander. Men in black? De er frihedskæmpere, og så er hun kvindefjendsk. Statsministeren burde indespærres, mindst. Voldelig? Det er hun, min faster. Mange knytnæveslag, spytklatter strøg om hende på Crazy Daisy gennem tiden. Dunjakke, masser af makeup, glattet hår, solarium, sportssko. Mændene stikker af straks hun forelsker sig i dem. Det er derfor hun nøjes med at knalde AaB på et eller andet hotelværelse efter udebanekampen mod AC Horsens. Salamidrengene 2008! Eller også var det i 10., i hvert fald misbruges hun af mændene i sit liv. Ja, min faster tilhører den nedre arbejderklasse, det danske "Trumpland", de glemte, de afskyede har også følelser og stemmeret. Min faster bruger sin til at "fucke tingene up" – det er hendes egne ord – tatoveret med røvgevir og i Facebooks kommentarspor hvor algoritmen spottede hendes åbne sår, straks videresendt til en eller anden populistisk politiker.

GLENN #3

Nåmen apropos identitet, så er jeg sgu en sær blanding af prol og elite.

GLENN #2

Jeg aner ikke hvad burrata er.

GLENN #3

Jeg aner ikke hvad kombucha er.

GLENN #2

Jeg anede ikke hvad forskellen på et orangeri og et drivhus var før min kæreste forklarede mig det forleden, og jeg er stadig ligeglad, eller er jeg?

GLENN #1

At kende til de her subtile, fine, mikroskopisk betydningsberigende forskelle forekommer mig overflødigt – eller forekom ligegyldigt for min overlevelse? Alarmberedskabet var udelukkende indstillet efter tonefald, ansigtstræk, stemningen, humøret, tyngden henover gulvbrædderne, skridtenes hastighed, dagens nuance af grå. Mens forskellen på et egetræ og et bøgetræ ikke kunne rage mig mindre.

GLENN #2

I min familie må du blande dig i hvad som helst, hvis du ellers passer et arbejde

GLENN #3

Med familie mener jeg en håndfuld fremmede ansigter jeg knap kan genkende

GLENN #2

Måske din mand tæver dig? Det gør ingenting, så længe du har en mand.

GLENN #3

Måske dit barn er alkoholiker? Det gør ingenting, så længe du fik børn.

GLENN #2

Måske vi alle hader hinanden ved det her bryllup? Det gør ingenting så længe der blev et bryllup.

GLENN #3

Hvis du A) Passer et fuldtidsjob

GLENN #2

B) er gift

GLENN #3

C) har børn

GLENN #2

D) holder hus, så kan det være

GLENN #2 + #3

ligegyldigt

GLENN #2

hvordan du selv har det.

GLENN #3

Så må du rigtig blande dig i andres liv.

GLENN #4

Jeg har det blandet med mit tilegnede akademiske sprog. Når jeg er i Horsens hos min mor, mærkes sproget som en afstand, hvor hun føler sig talt ned til. Omvendt føler jeg mig hurtigt magtesløs, når jeg bliver bedt om at forklare mig

GLENN #1

SÅ DET ER TIL AT FORSTÅ

GLENN #2

Og jeg vitterlig ikke kan. Ikke på hendes måde længere. Så giver vi hinanden en krammer. Mødes på midten og siger skidt pyt.

GLENN #1

Prøv igen når du får sproget tilbage, mulle.

GLENN #2

Tilegnelsen af mit sprog har også været frigørende. Jeg forstår mig selv bedre, ja, jeg mener jeg forstår verden bedre end min mor. Jeg udskiftede mig selv med en anden for at høre til hvor end jeg var. Og pludselig blev dét min identitet. Den splittede, som aldrig havde helt hjemme, men altid spillede halvt på udebane.

GLENN #3

I København opfatter nogle mig som jyde, monogam, besidderisk

GLENN #4

Og i Horsens opfatter andre mig som københavneragtig, en værre liderbuks.

GLENN #3

I Horsens kaldes jeg Kommunisten

GLENN #4

Og i København gemmer jeg pastaretten med kylling under varerne nederst i indkøbskurven.

GLENN #1

Sommetider, når min bror og jeg sloges på bagsædet, lagde vores mor vejen forbi Horsens midtby. Hun holdt ind til siden, rullede ruden ned, pegede ud på den krakelerede legeplads, på alkoholikerne ved bænkene, affaldet og børnene der legede uden opsyn

GLENN #4

Så I to! Hvis ikke I opfører jer ordentligt, ender vi hernede

GLENN #1

Der blev stille på bagsædet. Bilen satte i bevægelse. I bagruden efterlod vi undermenneskerne. De her skæbner som havde ødelagt livet for sig selv, og som jeg aldrig skulle have noget til fælles med:

GLENN #2

Trimmede hække

GLENN #3

Slået græs

GLENN #1

Skinnende biler – ligesom hos naboen

GLENN #4

Rengjorte badeværelser

GLENN #2

Støvsugede stuer

GLENN #3

Pudsede vinduer

GLENN #1

Nystrøgne skjorter

GLENN #4

Farvet hår

GLENN #2 + GLENN #3

Kähler-vaser

GLENN #1 + GLENN #4

Paul Pava-dækkeservietter

GLENN #2

Her skal ikke mangle noget, her skal

ALLE

Ingen

GLENN #2

Kunne sætte en finger

GLENN #1

Hjemmelavet mad

GLENN #4

Charterferier, legoland

GLENN #3

Være som de andre

GLENN #1

være mindst lige så meget som de andre

GLENN #2

Ikke sove længe

GLENN #4

Gøre grin med pylrede, dovne, selvmedlidende mennesker

GLENN #3

Sådan genkender du din klasseskam: På behovet for at overkompensere, på behovet for at udskamme samfundets svageste og råbe: IKKE MIG. Er det ikke rigtigt, mor?

GLENN #4

Som barn, når jeg var bange for terror, så jeg mig omkring, og hvis medpassagererne så raske, velsoignerede, middelklasseagtige ud, følte jeg lettelse. Jeg tænkte: "De her mennesker må simpelthen være for vigtige til at flyet kan styrte eller at noget andet ondt for den sags skyld kunne røre os". Jeg tænkte: "Her sidder jeg vel nok komfortabelt. Her, ja, her vil jeg elske at høre til. Min familie? Kyl dem ud! Jeg skal nok love at opføre mig mere ligesom jer".

GLENN #2

I toget sidder en familie hvor faren spiser chips og blader avis mens moren tager ansvar for børnene som kræver opmærksomhed, råber og sparker, og jeg brækker mig ud over samtlige forbipasserende heteropar. Min afsky stikker dybt: Kald dem "kernefamilien", kald dem "vi der ejer verden". Det er denne befolkningsgruppe, samfundet og lovene og ferieparkerne og byerne og forsikringerne og plejehjemmene indrettes efter. Vreden stikker dybere, blot jeg tænker på alle deres rettigheder, de rettigheder, de tager for givet og som de ikke forstår, hvorfor jeg skulle have, men som de gerne belærer mig om, hvorfor jeg ikke burde få. Føj for satan, hvor I larmer og lugter, undskyld, men... Så føler jeg trang til at sparke hovedet af ungen, erklære krig imod jeres livsformer; småborgerlige arbejdermoral, forkrøblende kristne levn, patriarkatet og græsplæner, konfirmationer, bryllupper, hustruvold, sexløse ægteskaber, hjulspin på offentlige parkeringspladser og sommetider –

GLENN #3

Sommetider overvældes jeg af misundelse, snupper barnet ud af favnen på en kvinde i en Tesla, kaster barnet over rælingen eller i gabet på en kæmpe fed hvidhaj, SÅ, siger jeg, så kan I godt adoptere mig og igen længes jeg efter genfødslen som gøgeunge, bare udklække før familiens BIOLOGISKE unger, verfe lortet ned fra reden, pip pip og så glemte vi lige at det var dem og ikke mig, I havde født, pip pip, jeg vil også have omsorg, jeg vil have al omsorgen tilbage

GLENN #1

Som barn hadede jeg børne-tv, giv mig noget dragon ball, jeg ville have knæ i hovedet, møgbæst, jeg følte mig i live med armene flået af, voksende tilbage ud, stærkere end nogensinde, min vrede hørte til, fuck, jeg hadede Anna og Lotte, jeg hadede alle der elskede Anna og Lotte. Hvor fucking dumt var det dukkepis ikke lige? Hvem fuck sad seriøst, hvem fuck, jeres liv kedede mig, hvor blev volden af? Hvor blev selve handlingen af? Så hygger vi os rigtigt, hvad fuck er det for nogle forældre I har som lader deres børn hjernevaske af vat og fregner, te med honning, hvor fuck forsvandt virkeligheden hen, hvad var det for en virkelighed, I selv spejlede jer i der? Jeg forstod jeg ikke. Det hadede jeg. Hadede hybenbuske

GLENN #3
Sol

GLENN #1
Ja, sol

GLENN #3
Flødeis

GLENN #1
Ja, hadede flødeis

GLENN #4
Stranden

GLENN #1
Ja

GLENN #4
Tangluft

GLENN #1
Jeg hadede siv og menneskene når de pustede lyde med dem
Hadede
Hadede

Mit liv var en sten i skoen på sig selv

GLENN #2

At min mor ikke forstår hvad jeg skriver er ikke en større sorg end når vi er uenige værdipolitisk. At min mor ikke forstår hvad jeg skriver er *en mindre* sorg end når vi er uenige værdipolitisk. Mine holdninger er tydelige for hende – hendes holdninger er tydelige for mig. Vi skal acceptere og give hinanden plads, jaja, men visse ting kan jeg bare ikke acceptere. MOR, DET ER SÅ HJERTESKÆRENDE HVORDAN DU STADIG NÆRER TILLID TIL AT MAN FÅR SOM FORTJENT HVIS BARE MAN ARBEJDER HÅRDT NOK, MOR, vi har da ikke lige muligheder her i landet? ER DU DUM ELLER HVAD, MOR, er du lige så DUM som statsministeren tror du er? Falder du for statsministerens makrelmadder, hundehvalpe, tænker du, gud, hun er jo én af os? Falder du for statsministerens folkelige appel, klaphat, våde øjne, øllebøller? Hvor mange modbeviser skal der til før virkeligheden fremstår virkelig? Hvad skal du med solstrålehistorierne? Luner de og inspirerer ligesom Sanne Salomonsen, den er jeg med på, rockmama, fighter-mor, men synes du slet ikke nogen har bedre forudsætninger for at begå sig i tilværelsen end andre? Hvad tænker du om børn fra dysfunktionelle hjem? Tænker du, ligesom statsministeren, at man altid kan tage sig sammen? Mor, det mener du jo ik? For fanden, selvfølgelig skal der stilles krav, så langt er vi enige, og også til samfundets svageste, javel, men mor, hvordan fuck kan det så være de hjemløse og ikke bankmændene der tømmer kassen ifølge dine mavefornemmelser?

GLENN #4

Det er imponerende hvordan de rige bliver rigere mens mutti tvangsfodres med sin egen fordummelse. Eller også er jeg misundelig. Jeg kunne aldrig drømme om at skrue ned for hendes Greased Lightnin', hendes heteronormative identitetspolitiske ævl. Eller hvad.

GLENN #2

Som dreng tænkte jeg, da gitteret faldt og arbejderne druknede ombord på Titanic, at denne skæbne også var min. Jeg skammede mig og følte vrede, mine lunger kollapsede, jeg græd. Det var rigmændene, operasangerne, der burde drukne, eller alle burde leve. Jeg så på min mor. Min buschauffør af en mor og tænkte: Ad. Det er os. Vi ville drukne. Du ville intet kunne gøre, mor. Intet, overfor gitteret. Din latterlige mor.

GLENN #4

Selv når min mor arbejder 55 timer om ugen tjener hun ikke en brøkdel af, hvad politikerens, som skulle repræsentere det arbejdende folk, indkasserer i håndværkerfradrag og friværddi. Det min mor tjener om året, tjener politikerens, som skulle repræsentere hende, alene via passiv indkomst.

GLENN #1

"Man skal sørge for at respektere andres grænser"

GLENN #3

Forklarede jeg min mor. Og hun bad mig om at

GLENN #1

Lukke røven med det lærersprog.

GLENN #3

Min mutti kan ikke fordrage Mette Blomsterbergs Det Søde Liv, hun synes hun gør for meget ud af ingenting. Eller hun føler sig hånet, når Mette forsikrer os om, hvor let det hele er. "Så gør I lige sådan". "Smagsoplevelse". "Chokoladeeksplosioner i min mund". Slap dog for helvede af, så vi andre også kan følge med, eller hvad, Mutti?

GLENN #2

Hvordan blev dit sprog egentlig så groft? Hårde, knallertkørende, lagerarbejdende mandemutti. Fængselsbetjent-mutti. "Har du et problem"-Mutti. Slagssøster.

GLENN #4

Efterladt af mor og far, alt for tidligt, alene, uden uddannelse, med næverne fastfrosne i et "Hvad fuck glør du på?!" Bliv væk eller kom ét skridt nærmere, og du kan lige vove på at forlade mig igen, nej, aldrig forlade mig igen. Eller hvad, Mutti. Har jeg ret?

GLENN #1

Jeg havde ingen at sende tandlægeregningen til. Jeg kommer aldrig til at arve. Alligevel skal jeg anerkende andres position: *det kan også være svært at arve*. Når boet gøres op, og man indenfor familien skal nå til enighed om, hvor meget og hvad de hver især må snuppe med sig hjem. Den slags giver ofte anledning til stridigheder, og dét skal jeg huske at anerkende fra min egen arveløse position. Eller hvad? Det skal jeg vel. Okay.

GLENN #4

Min mor sætter sig ud på altanen for at ryge

GLENN #3

Hun krænger støvlerne af

GLENN #2

Strækker sig

GLENN #1

Vander blomsterne, snupper en tår vin

GLENN #4

Jeg betragter hende fra sofaen. Fjernsynet lydløst. Aftensol.

GLENN #3

Vi har sjældent haft det hyggeligere. Det er bedre end juleaften, når mor passer på sig selv.

GLENN #2

Livet forkæler hende. Og hun formår at tage imod. Og så siger hun:

GLENN #4

Sommetider, inden jeg går i seng, stiller jeg mig foran vinduet og siger godnat til udsigten. Godnat himlen, godnat trætoppe, godnat Horsens fjord. Jeg har fandme ikke brug for nogen mand.

SCENE 4

JULIUS – DEL 2

GLENN #3

Julius!

GLENN #1

Julius

GLENN #3

Det hed min første forelskelse

GLENN #1

På efterskolen

GLENN #3

Jeg elskede ham

GLENN #1

Han og jeg fik lov til at gå hånd i hånd, man kaldte os "parret" – "efterskolens par"

GLENN #3

og jeg tror egentlig også han elskede mig

*

En aften legede vi tagfat

GLENN #1

Det gjorde vi jævnligt

GLENN #3

Og han opdagede mig i kældergangen under vaskehuset, straks efter fumlede vi rundt på linoleumsgulvet

GLENN #1

Vi behøvede slet ikke magtkampen, men vi søgte den alligevel

GLENN #3

Jeg kunne have løbet min vej, lod mig hellere indhente

GLENN #1

Julius var både stærkere, mere atletisk end jeg

GLENN #3

og jeg nød ham pruste. Med hele sin kropsvægt udtværede han mig imod underlaget, og jeg nød smerten inderligt. Grebet om mine håndled, knæskallerne på mine lår, hans sammenbidte læber, hans halvt arrige, halvt udefinerbare blik, dirrende, lige dele kæmpende med sig selv og imiterende at udkæmpe mig

GLENN #1

Så kæmp dog!, råbte han. Kæmp dog imod!

GLENN #3

Mens jeg overgav mig fuldstændig, armene slapt til siderne, jeg ville enten lukke øjnene eller stirre direkte op i hans, fremprovokere en reaktion, en eller anden, håbede jeg, langt voldsommere reaktion.

GLENN #1

Jeg smilede

GLENN #3

Hoverende

GLENN #1

endeløst modtagelig

GLENN #3

bedøvet af endorfiner døsede jeg hen.

GLENN #1

Slag og hælspark forstummedes som undervandslyde, intet mærkede jeg, andet end varme, rislende, omfavnende varme.

GLENN #3

Måske jeg tænkte, eller måske jeg allerede drømte: "Julius, om så det ender med at blive os to, har du sat forventningerne til enhver fyr, der måtte forsøge at gøre dig efter". Måske digtede jeg videre, måske jeg tænkte: "Kys mig"

SCENE 5

KLASSE

GLENN #2

Vi er ude at købe fodboldstøvler. Men det skal være Nike. Og min mor har ikke råd.

GLENN #4

Hvem fanden er Patrick?

GLENN #1 er en ekspedient, der sender et indforstået blik til GLENN #2, trækker på skuldrene.

GLENN #4

Hvad fanden er der så smart ved dem?

GLENN #2

Alle andre har dem. Her. Hit med dem. (sænker stemmen) Mor, hvad nu hvis jeg selv smider oveni? Hvad nu hvis vi sagde at så var det også min fødselsdagsgave?

GLENN #4

...

GLENN #2

?

GLENN #4

Jamen Glenn, hvad er det der er så fedt ved de her støvler?

GLENN #2

De er eurodynamiske.

GLENN #4

Euro-dynamiske?

GLENN #2

Ja. Ligesom et fly.

GLENN #4

Og du vil virkelig gerne have dem?

GLENN #2

(tøver) Jeg ser hen på Patrick-støvlerne. Så meget billigere er de heller ikke. / Jeg har også fået ny jakke

GLENN #4

Du har også fået ny jakke

GLENN #2

Pludselig elsker jeg min mor eller. Jeg er bange. Jeg ved ikke hvorfor. Men jeg siger: Nej, ved du hvad, de andre er fine nok.

GLENN #4

Mener du det?

GLENN #2

Jeg kan ikke engang se på dem, støvlerne, som de ligger der. Hensparkede, ensomme wannabe-støvler. Jaja. Seriøst.

GLENN #4

Ja. Jamen så.

GLENN #1

Okay, jamen så

GLENN #4

Ja

GLENN #2

Jeg venter i bilen, mor

*

GLENN #3

Til fodboldtræning – og jeg undgår ikke min mobber. Han er populær fordi han dribler hurtigt i sine

GLENN #2

... Nikestøvler

GLENN #3

og han er ... lækker. På den der drengede kække måde. Han har /

GLENN #1

Hey

GLENN #3

Hey

GLENN #1 træder med sine støvler op på GLENN #3s tåspidser, gnaver støvleknopperne ned. GLENN #3 smiler, forsøger at virke afslappet

GLENN #1

Du har fået nye støvler

Glenns tekst, der ikke siges højt, lyder: han lægger vægten i, træder op på vristen, ser mig i øjnene, mens smerten slet ikke er til at holde ud

GLENN #3

Jah, narj, deet

Glenns tekst: Og et øjeblik rører vores næser hinanden. Han er seriøst lækker, ham min mobber med de åbne, grønne øjne samler spyt mellem læberne, han ser ned ad mig, mod Patrick-støvlerne og lader klatten falde. Vi smiler, jeg smiler, han tværer knopperne rundt som var mine tæer et cigaretskod.

GLENN #3

Jeg hader min mor. Jeg hader mig selv. Jeg hader fodbold. Og jeg hader Horsens. Mit største ønske: At være alene med drengen. Bare sætte mig ned, ud for hans anerkendelse og straf. Trække shortsene af, sniffe, sluge lortet og også pisset, gennempryglet tigge for livet, uden at ville leve, egentlig. Forblive på kanten, der hvor smerte og nydelse fuckes op i en højere enhed. Drengen triumferer. Jeg savler, taknemmelig. Men så sker der det her. Jeg har en ven. Han hedder Daniel

GLENN #4

Hvad fanden, du skal sgu da ikke jkke på ham

GLENN #3

Jamen

GLENN #1 smutter. GLENN #3 flov, undviger GLENN #4 (Daniel)

GLENN #4

altså hvad fanden

GLENN #3

... ses derude

GLENN #4

Glenn?

GLENN #3

Jeg kan ikke forsvare mig selv. Min mor er en taber. Hjemme hos os vejer vi for meget. Vi er for lave. Og det smitter. Daniel. Du skulle aldrig være kommet, Daniel.

*

GLENN #2

Klasse handler om sprog. At namedroppe kan bruges til at træde op på et højere trin og spørge: Kan du være med heroppe? Namedropping er kodesprog. "Det der" refererer til "det her", vidste du ikke det? Alt sprog er kode. Nogle koder har de fleste adgang til, andre skal man have læst sig til eller indvies i en loge for at afkode.

GLENN #1

Jurasprog

GLENN #2

Jurasprog

GLENN #1

Pengesprog

GLENN #2

Pengesprog

GLENN #4

Håndværkersprog

GLENN #2

Håndværkersprog

GLENN #1

Kunstsprog

GLENN #2

Kunstsprog, Fængselssprog

GLENN #3

Fængselssprog, Akademisk sprog

GLENN #2

Akademisk sprog

GLENN #4

Provinsielt sprog

GLENN #2

Provinsielt sprog, woke-sprog. Sprog kan signalere tilhør, udelukke, inkludere. Bøvet sprog er nemt for nogle, mens fintfølende sprog er nemmere for andre. Forskellige sprog giver adgang til forskellige privilegier.

GLENN #4

Sprog er porte:

GLENN #2

Jep! For nogle står de på vid gab, for andre holdes de mere eller mindre lukkede. Nogle kan kamuflere deres klassetilhør ved at manipulere deres sprog, mens andre dømmes blot de åbner munden. Klasse handler om overskud. Økonomisk overskud. Følelsesmæssigt overskud.

GLENN #4

Og klasse handler om selvfremstilling. Overskuddet til at fremstille sig selv på en måde, der vækker interesse og anseelse hos dem, man ønsker at spejle sig i, positionere sig overfor.

GLENN #1

Til Halloween!/

GLENN #3

Til Halloween kan man udlede hvor børnene bor på baggrund af deres udklædning: Et lagen med to huller over hovedet?

GLENN #1

Så er vi i provinsen.

GLENN #3

På Østerbro kan der være tænkt over de rigtige materialer og håndsyningsteknikker; nogle eksperimenterer sågar med naturfarvning.

*

GLENN #4

Vi har ingen forfattere i familien.

GLENN #1

Vi har ingen skuespillere i familien

GLENN #2

Vi har ingen filminstruktører i familien

GLENN #3

Vi har ingen dramatikere eller anmeldere

GLENN #1

Eller journalister

GLENN #4

Eller kulturskribenter

GLENN #2

Eller kunstnere

GLENN #3

Eller musikere i familien

GLENN #1

Eller advokater / i familien

GLENN #4

Eller læger / i familien

GLENN #2

ingeniører / i familien

GLENN #3

Bankrådgivere / i familien

GLENN #1

Direktører / i familien

GLENN #4

Vi har ingen akademikere i familien. Ud over mig.

Jeg havde

GLENN #3

Aldrig

GLENN #4

Været i teatret. Jeg havde

GLENN #1

Aldrig

GLENN #4

Været i balletten. Jeg havde

GLENN #2

aldrig

GLENN #4

Været på museum. Jeg havde

GLENN #3

måske

GLENN #4

Været i København tre gange i mit liv.

GLENN #1

Aldrig

GLENN #4

Mestret et instrument

GLENN #2

aldrig

GLENN #4

Sunget i kor. Min første roman læste jeg som 25-årig. Jeg vidste

GLENN #3

Ikke

GLENN #4

Hvad Kunstakademiet var. Vidste

GLENN #1

Ikke

GLENN #4

Hvad Forfatterskolen var. Det gjorde jeg stadig

GLENN #2

Ikke

GLENN #4

da jeg pludselig blev optaget som 27-årig.

*

GLENN #2

På psykologstudiet, hvor jeg også har gået, vågner man gerne i forældrekøbslejligheden klokken seks om morgenen, løber sig en tur inden forelæsningsen, frivilligjobs, sidder i festudvalg og bestyrelser. Jeg føler mig udenfor igen.

GLENN #1

Vi er inviteret forbi hos vores instruktør som en slags ryste-sammen. På
Loppefundsbordet er der mørk chokolade og rosiner og valnødder og der fortælles
og fnises

GLENN #4 fniser og fniser og fniser og fniser

GLENN #2

Vores instruktør vil dele et kostråd med os.

GLENN #4 fniiiiiiiser

GLENN #2

Ja?

GLENN #3

Uh vi vil så gerne vide hvad den kommende psykolog kender til af life-hacks. Vores
instruktør har flere relevante studiejobs, hun er indfødt aarhusianer fra Risskov, hun
er superstudent, formand for Hyggo-campus og HER kommer den hemmelige
opskrift:

GLENN #4

(fniser) Hvis I sørger for at drikke kaffe mens I spiser ...

GLENN #2

Ja?

GLENN #4

feder maden mindre!

GLENN #2

...

GLENN #4

Det er noget koffeinen sørger for. Den hæmmer kalorieoptaget i cellerne eller processen har et navn ...

GLENN #3

Hun smiler – afventende

GLENN #4 begynder at fnise igen

GLENN #2

og så griner alle

GLENN #1

Nu kan jeg spise et helt rundstykke til morgenmad

GLENN #2

Er der en der siger

GLENN #1

Jeg skal bare drikke kaffe til

GLENN #4 nikker og nikker og fniser og fniser

GLENN #2

Og vores instruktør læner sig tilbage i loppefundslænestolen hvis træarm læn matcher de rå bjælker over os

GLENN #3

Som igen matcher tageligheden

GLENN #2

Som matcher surdejsbrødet

GLENN #3

Som matcher fair trade-appelsinerne i loppefundsskålen

GLENN #2

Som matcher PERFEKT sammen med den kendsgerning at hun også kendte ham der boede her før og som derfor kunne lægge et godt ord ind for hende

GLENN #1, #3 og #4 fniser

GLENN #2

Jeg er ved at blive sindssyg.

Alle fniser videre

GLENN #2

Okay stop så, seriøst.

GLENN #3 og #4 stopper med at fnise, GLENN #1 bliver ved.

GLENN #4

Glenn?

GLENN #1 opdager, han er den eneste, der stadig fniser.

GLENN #1

Sorry, Glenn

*

GLENN #2

Okay. Du er rektor på et kunstakademi. Du...

GLENN #3

Opkøber ejendomme, selv bor du på Manhattan. Også lidt i Basel. Og på Sicilien.

GLENN #1

På væggene hænger sjældne malerier:

GLENN #4

FOREIGNERS, PLEASE DON'T LEAVE US ALONE WITH THE DANES

GLENN #3

I hjørnet står et flygel

GLENN #2

Dit barn går i privatskole, han taler fem sprog

GLENN #3

Lærer et sjette

GLENN #2

Man skulle tro det var løgn

GLENN #3

Det er det ikke

GLENN #4

Du har oplyst knægten om Black Lives Matter og LGBT+, eller måske snarere oplært i end oplyst om

GLENN #1

Hans hår skal være langt

GLENN #2

Du opfatter det som en kompliment når han aflæses som pige eller andet, men /sommetider

GLENN #1

Sommetider hvis du er stresset eller skal / demonstrere en pointe

GLENN #2

Demonstrere en pointe så flipper / du gerne ud på vedkommende

GLENN #1

Så flipper du gerne ud på vedkommende, også gerne offentligt

GLENN #4

Dit netværk inkluderer størstedelen af kunstverdenen

GLENN #3

Og så er din mand læge

GLENN #2

Karrieren som ledte til rektorstillingen skabte du på baggrund af dine erfaringer om skilsmisse både som barn og senere som voksen

*

GLENN #2

Og hvad er det så jeg gerne vil sige med alt dette? Andet end at jeg, personligt, aldrig kommer til at læse lektier hos et sådant menneske som med denne baggrund stadig føler sig krænket over personen der kommer vraltende der med plastikposer fra Netto og en upassende tatovering

*

GLENN #4

Jeg kommer næppe til at læse lektier hos ovenstående menneske i noget univers nogensinde

*

GLENN #3

YES GIRL, ellers tak, hvis du er mange-mangemillionær er du ikke min QUEEN heller ikke selvom du poserer gravid i en vovet designerkjole på forsiden af modemagasinerne. Den røde løber, Twitter, NO GIRL, ellers tak, hvis du er mange-mangemillionær er du ingen QUEEN, i hvert fald ikke en af mine QUEENS

GLENN #2

eller hvad? Tager jeg fejl?

GLENN #3

...

GLENN #2

Jeg opfatter mangemillionæren som et symptom på sygdommen og sygdommen kaldes ureguleret kapitalisme, pyramidesamfund, narcissisme

GLENN #4

Powerkvinderne som vi håbede skulle redde os fordi de var kvinder – umuligt kunne de da være nær så magtbegærlige som mændene??? Snydt for en tyver, skinnet bedrager, eller kønnet afslører måske ikke alt om vedkommendes moral. Det samme gælder vel seksualitet, så? Og hudfarve? Traumehistorik? Klasse? Handicaps, alder, vægt?

GLENN #2

Er det egentlig ikke dejligt kompliceret det hele

GLENN #4

Det er privilegeret at kunne udforske sig selv under nogle trygge rammer, det er privilegeret at kunne beskrive undertrykkelse på afstand, det er privilegeret at vælge til og fra

GLENN #3

Du voksede op i et trygt hjem

GLENN #1

Du gik i privatskole

GLENN #4

Du modtog sangundervisning

GLENN #2

Du var populær uanset om du prøvede

GLENN #3

Eller du prøvede netop ikke

GLENN #1

Du havde en kæreste – og så havde du en anden

GLENN #4

Du tog tøjet af om sommeren, spiste is i solen, rejste verden rundt

GLENN #2

Jeg kunne altid skrive til dig om homofobien i Horsens

GLENN #3

og du medgav at det måtte være svært

GLENN #1

Kom til Aarhus

GLENN #4

Sagde du

GLENN #1

og så flyttede du selv til København

GLENN #2

Vi gled ud af hinandens liv og jeg fulgte dit fra sidelinjen

GLENN #4

Jeg heppede på dig

GLENN #2

Og der gik nogle år

GLENN #3

Du begyndte på kunsthøjskole

GLENN #1

Du fik dine værker på en udstilling

GLENN #4

og pludselig var du selv sprunget ud

GLENN #3

Som QUUEEEEEER

GLENN #1

Og jeg?

GLENN #2

Jeg tabte virkelig sutten

GLENN #1

Du prydede avisforsiden med overskriften

ALLE

JEG FØLTE MIG ALTID FREMMED OG ALENE

GLENN #1

Og ...

GLENN #3

Ja ...

GLENN #4

Jeg blev sådan

GLENN #2

ked af det

GLENN #4

Ked af det og sådan

GLENN #2

Skuffet

GLENN #4

Mest af alt forvirret

GLENN #1

Tusindvis af sympatierklæringer flød ind

GLENN #2

Og selvom tvivlen skal komme én til gode

GLENN #3

Så blev jeg mistænksom over hvordan denne selvafsløring og lidelsesåbenbaring
bare sådan

GLENN #1

/TILFÆLDIGVIS

GLENN #4

Tilfældigvis

GLENN #3

Faldt sammen med gennembruddet for din karriere

GLENN #2

Jeg kender

ALLE

FÅ

GLENN #2

Så udspekulerede som dig, på samtlige selfies ligner du én der græder

GLENN #3

På SoMe liker du de rigtige holdninger, privat trash-talker du selvsamme individer

ALLE

COME ON

GLENN #2

Vi går way back

ALLE

BITCH

GLENN #1

Du gav aldrig fem fucks

GLENN #4

Opførte dig som prinsessen i enhver sammenhæng: lod tallerknerne stå, følte dig overset og bebrejdede andre deres følelser

GLENN #2

Dine forældre købte dig en lejlighed

GLENN #1

Om nogle år arver du deres millionvilla

GLENN #4

Pligtskyldigt forholder man sig til *dine* tanker om alverdens uretfærdighed

GLENN #3

På SoMe deler du guiden

ALLE

SÅDAN HJÆLPER MAN BEDST SINE SÅRBARE VENNER

GLENN #3

Du skriver

GLENN #2

Hav ingen forventninger til os

GLENN #4

Spørg hvad vi har brug for

GLENN #1

Vær tilgivende over for os

ALLE

Køb chokolade

GLENN #3 får et hosteanfald

GLENN #1

Og man booker dig til jobs, her og der, forveksler selvretfærdighed med egentlig viden, egentlige kompetencer

GLENN #4

Du råber op

GLENN #2

Man stikker dig en mikrofon i hånden

GLENN #4

Du råber op

GLENN #2

Man vil så gerne vaske sin samvittighed, det ved du

GLENN #4

Du råber op

GLENN #2

Du holder fast i selvfremstillingen

GLENN #4

Du råber op

GLENN #2

Sørger for ikke at udlevere egne privilegier

GLENN #4

Endelig ikke fremstille sig selv som privilegeret. Endelig ikke miste det privilegium at mangle privilegier.

GLENN #1

Det giver fandme ingen mening. Er du okay, Glenn?

GLENN #3 er ved at komme sig ovenpå hosteanfaldet.

GLENN #1

Er det ikke neoliberalt at konkurrere? Jeg ved at vi befinder os i en konkurrence om opmærksomheden, om omsorgen, at konkurrence fremmer opportunisme og kynisme, men ærligt talt giver jeg ikke meget for dine manglende privilegier hvis du primært benytter dem til at dække over alle dem, du i virkeligheden har

GLENN #3

Dine venner er bange for dig, tør ikke sig dig imod

GLENN #2

De tør ikke tale med folk du ikke bryder dig om

GLENN #3

Slet ikke når du befinder dig i nærheden

GLENN #2

Og jeg synes det er interessant, hvordan dine holdninger blev så radikale, at du efterhånden kun vil ses med andre der ligner dig selv

GLENN #4

Du boykotter cis-mænd

GLENN #3

Og jeg sympatiserer til fulde med rejsen, jeg boykottede selv heteromænd en periode

GLENN #2

Orkede ikke uvidenheden længere

GLENN #1

men urgh

GLENN #3

Jeg ved bare hvordan nuancerne forsvinder med vreden

GLENN #2

At vreden æder mig mere end den anden

GLENN #1

Eller hvad? Er det forkert det jeg siger?

GLENN #3

...

GLENN #4

Du afbryder to personer der taler med hinanden. Du vil ikke have at de taler med hinanden. Eller du vil især ikke have at den ene taler med den anden. Du sætter dig på et rum. Du trykker dig selv af ud over rummet. Krigerisk.

GLENN #2

HVEM UDNÆVNTE DIG TIL GÅRDVAGT? Spørger dine venner også om lov til at gå på wc? Hvad er det for et venskab, du tænker, I har? Hvordan kan det retfærdiggøres at opfatte heteroseksuelle storbyunge som "mere queer" end den homoseksuelle landmand i provinsen? Kønstudtryk eller ej?

GLENN #1

Der – gives

GLENN #2

/INGEN

GLENN #1

Ingen fucks for et værdigt kontanthjælpssystem, ingen fucks for et lige boligmarked – så er der altså heller ikke mange fucks til overs for Kastanje Carl Oscars "revolution af det binære" eller jeg mener: Hvis vi skal have alle med, så skal vi også have alle med

GLENN #4

Du kan ikke læse aflæse mine klassetraumer på mig
Du kan ikke aflæse hvad jeg har måttet gennemleve for at stå her i dag

GLENN #3

Hvis du ser på mig og dømmer: cis + småborgerlig homo og dermed konkluderer at mit liv har været nemmere end dit, at jeg ikke hører til i jeres lidelsers klub, kan du rende mig, rend mig med din intellektuelle dovenskab

GLENN #2

Når du slår mur omkring miljøet

GLENN #1

Udgrænser den gråzone af regnbuen hvor man sagtens kan være queer og leve i et mono- eller semimonogamt parforhold

GLENN #3

Sagtens være queer og drikke bajere og tage fejl og indrømme sine fejl og gå i terapi og også grine hæmningsløst

GLENN #4

Hvis ikke din adgangsbillet inkluderer cis-queers

GLENN #2

Ja

GLENN #1

Så rend mig

GLENN #3

Du er hadefuld

GLENN #4

Du er magtbegærlig

GLENN #2

Jeg ville egentlig gerne kæmpe sammen med dig, men jeg fornemmer at du udelukkende kan være med så længe, jeg stiller mig bagved, og sådan leger vi ikke

GLENN #4

Politisk legitimeret mobning er stadig mobning

GLENN #1

Og jeg behøver ikke din velsignelse for at leve mit liv

GLENN #3

Nej jeg skal kraftedme ikke konkurrere med nogen om at være queer, rend mig i røven, jeg skal kraftedme ikke konkurrere om queerness

GLENN #2

eller det kan vi sagtens: Hvis mine barndomsbilleder udgjorde et Pokémon-kort, ville kortet hedde *High Pitched Glennie Bechy*, være shiny, nærmest umuligt at finde i en pakke med 8700 Horsens udenpå – knallerter, havneområdet – og så: Glennie Bechy afbilledet med hovedet på skrå, dobbelthagen, mors røde læbestift, alene hjemme, iført bastskørt og blomsterkrans, kokosnødder for cola-babserne, brune klinker, orange vægge, DKNY-flakoner, Nivea-bøtter, glattejern, spotlys, åben silkeskjorte, store solbriller

GLENN #4

Glennie Bechy har næppe alverdens health points, måske 50, ethvert kort kunne slå ham ihjel

GLENN #1

Pigedrengen er sart og filterløs, ja, angreb rammer ham vitterlig, selve tilstedeværelsen af stedfædre, fodboldtrænerkort, drengegruppernes dakkedak trigger homounsens weakness

GLENN #2

MINUS 30 HEALTH POINTS

GLENN #3

Besidder til gengæld tilpasningsevnen, fortrængningsevnen, den indre verden som fairy

GLENN #4

Om morgenen genopstår han

GLENN #1

Mareridtet overlever han

GLENN #2

Således forskønnes fremtiden. Dagene går, livet går videre

GLENN #3

Det er sandt at ethvert andet kort kunne slå Glennie Bechy halvt ihjel, men intet andet besidder denne Gigantamax end denne medfødte queerness der kendetegner svansen og hans frelse.

*

GLENN #3

Ja. Så latterligt er det nemlig at konkurrere om queerness.

*

GLENN #1

Hvis du udskammer provinsens homoer for at være cis, er det dig, der skulle skamme dig

*

GLENN #4

Nej jeg kender få så selvoptagede, udspekulerede som dig, der får og får og får og får og stadig får det til at se ud som om du ingenting får.

Og det er synd for dig.

Men ikke af den grund, du tror.

SCENE 6

JULIUS – DEL 3

GLENN #3

Julius!

GLENN #4, GLENN #2, GLENN #1

Julius!

GLENN #3

Det hed min første forelskelse

GLENN #2

På efterskolen

GLENN #3

Jeg elskede ham

GLENN #4

"efterskolens par"

GLENN #3

og jeg tror egentlig også han elskede mig

GLENN #1

En aften legede vi tagfat

GLENN #3

Vi fumlede rundt på linoleumsgulvet

GLENN #4

"Nåååå, så deeet, hvad ligger I mon dér for?"

GLENN #1

Spurgte Ove, vores tysklærer, der dukkede op ud af ingenting

Glenns tekst, der ikke siges højt, lyder: Ove rødmede, stemmen
bævede, rettede på brillerne

GLENN #4

"Hey drenge, hvad siger I, vil I ikke hellere med op til os andre igen?"

Ove placerede en hånd på dørkarmen

GLENN #1

trak den så til sig

GLENN #4

Ja

GLENN #1

puttede den så helt ned i lommen

GLENN #4

Det er godt, ja

GLENN #3

Herfra aner jeg ikke hvad der ellers skete

GLENN #1

Ove forsvandt

GLENN #4

Super, ses

GLENN #3

Hverken Julius eller jeg nåede at svare. Gulvet begyndte at skære mod skulderbladene, rygsøjlen summede og dunkede og ribbenene. Varmen forlod mig, den ligesom sugedes ud af rummet. Over os skrattede lysstofrørene, en tørretumbler satte i sving og mine impulser formanede: "Lig stille, Glenn." Måske dette forfærdelige noget, som netop var sket, aldrig skete alligevel? Måske denne distance, som havde kilet sig ned imellem os, fordampede af sig selv, hvem ved? Jeg kunne have ligget der, ubevægelig, for evigt.

GLENN #1 går fra GLENN #3.

SCENE 7

AT VÆRE HOMO

GLENN #3 synger en karaoke-version af Madonnas HUNG UP.

GLENN #4

Hver klassens time indledtes med at vi lyttede til et stykke musik

GLENN #1

Og i dag

GLENN #2

i dag var det min tur

GLENN #4

Jeg havde været nervøs – spurgt min mor til råds

GLENN #2

Hun syntes musikvalget var genialt, aede mig på kinden

GLENN #1

Jeg stolede sjældent på hende

GLENN #4

Min mor

GLENN #1

at hun ligesom vidste hvad der var bedst for mig

GLENN #2

men denne gang var det anderledes

GLENN #4

Jeg ønskede virkelig at stole på hende

GLENN #1

De andre havde haft alt muligt forskelligt med

GLENN #2

Så jeg tænkte det nok skulle gå

GLENN #1

Madonna-cd'en i rygsækken

GLENN #4

Madonna-cd'en i anlægget

GLENN #2

min lærer – uafkodelig – ved kateteret

GLENN #4

Og så den her stemning i klasseværelset:

GLENN #2

En pige der fnes, drengenes panderynker, blikke, hvisken

GLENN #1

Tak for det, Glenn, sagde min lærer. Så rakte hun mig cd'en igen. Og vi smilede til hinanden.

GLENN #2

Og alt var vel egentlig temmelig trygt

GLENN #1

indtil frikvarteret, hvor Troels

GLENN #4

Min mobbers nye idol – top-fodboldspilleren, som aldrig talte til mig, ville vide

GLENN #1

Hvad FUCK det var for noget Madonna jeg havde med

GLENN #2

altså

GLENN #4

Drengen så genuint målløs ud

GLENN #2

som var verden styrtet sammen et øjeblik for jeg var jo dreng

GLENN #1

Selv Troels han havde rapmusik med

GLENN #4

Jeg vidste ikke hvad jeg skulle svare ...

GLENN #2

skulle jeg forsvare mig selv?

GLENN #4

Jeg var også forvirret

GLENN #1

Hallå

GLENN #2

Noget var galt, så meget forstod jeg

GLENN #4

noget var galt, det måtte være mig

GLENN #2

Troels forlod lokalet

GLENN #4

alle andre forlod lokalet, pigerne var forlegne, drengene hovedrystende

GLENN #1

Hvad sker der?

GLENN #2

What to do

GLENN #4

Håbe det hele er glemt i morgen?

GLENN #2

Glenn hvis du møder op i skole i morgen

GLENN #4

Hvis du stadig lever og møder op i skole i morgen og det hele lader til at være glemt

GLENN #2

Så har fællesskabet vist dig nåde

GLENN #4

Ikke tilgivet dig

GLENN #2

Men forskånet dig

GLENN #1

Min mobber lod mig imidlertid ikke slippe så nemt. Vi havde været til fodboldtræning. Stod nu i omklædningsrummet, han og jeg, og hans ven, pissede sommetider på mig under bruseren. Det gjorde man. Dreng'ern. Strintede på hinandens ben og lår for sjaw. Lige den del havde jeg intet imod. Nu stod vi i omklædningsrummet, mig med ryggen til, pakkede måske tasken og ordene faldt

GLENN #2

Hey, hvad så, kanintand

GLENN #1

Det var mine fortænder mobberen hentydede til når han kedede sig eller lige skulle underholde en ven

GLENN #2

Hey, kanintand

GLENN #1

Gentog min mobber. Trådte nærmere bag mig. Vennen klukleende tilbageholdt på den der måde som når man godt ved det er forkert. Selv trak jeg i jakken, turde ikke bukke mig for at binde snørebåndene, stormede ligesom ud

GLENN #2

Min mor ventede i bilen på parkeringspladsen

GLENN #4

Hey, hvad så, Glenn, jeg kan se det på dig, sig mig, hvad er der sket?

GLENN #1

Og jeg brød sammen

GLENN #4

Nu kan det være nok, hvor er de?! Hvor er de??? HVOR ER DE? (ad lib)

GLENN #2

Drengene kom ud fra hallen

GLENN #1

Det er ham der, svarede jeg

GLENN #4

Er du sikker?

GLENN #1 nikker

GLENN #4

Og min mor løftede min mobber op i skjortekraven, op mod indgangspartiet, og jeg hørte slet ikke hvad der blev sagt

GLENN #2

Mobberens ven forstenede ved siden af

GLENN #1

Altså jeg kunne sagtens høre at hun var rasende

GLENN #4

OM HAN FORSTOD NEJ GU FANDEN VIL JEG SLAPPE AF DIN MIDE NÆSTE
GANG FÅR DU ÉN PÅ LAMPEN OM HAN FORSTOD HVEM HUN KENDTE HER I
BYEN AT HAN ENDELIG SKULLE INVOLVERE SINE FORÆLDRE SÅ DE ALLE
KUNNE FÅ SIG EN SNAK, OM HAN FORSTOD/

GLENN #2

og det gjorde han!!!! Min mobber. Aldrig mobbede han igen. Det er sandt.

GLENN #1

Jeg nægter at kalde dig en helt, mor

*

GLENN #3

Jeg kender ingen heteroseksuelle drenge, som aldrig har haft en homofobisk tanke.
Jeg ved godt at handelsskoledrengene mente det for sjaw når de råbte SVANS ad
hvad som helst negativt.

GLENN #1

SVANS

GLENN #3

At de ville have svært ved at forstå mig, hvis jeg 15 år senere meddelte, at jeg ikke
havde det lige så sjaw.

GLENN #1

SVANS

GLENN #3

Mange homoseksuelle afsløres og forrådes af andre homoseksuelle, som overlever provinsen på et fodboldhold, for eksempel. Så anklages svansen for at opretholde "homoernes dårlige ry", for at være mindre mand, halvt menneske, for at have en slap ringmuskel. Det er blandt andet den internaliserede homofobi, der får homoseksuelle drenge til at hade sig selv og andre homoseksuelle drenge. Homofobi skiller homoseksuelle ad, spiller dem ud imod hinanden, hvor nogle kastes under bussen, så andre redder sig selv.

GLENN #4

Nogle homoseksuelle overlever som en del af pigegruppen. De tages ind, de gør hvad som helst, forlader egne behov, tilpasser sig. Derfor føles det retraumatiserende for nogle homoer, når veninderne bliver gravide og de selv står tilbage alene igen, glade på deres vegne, naturligvis, men kede af det, skuffede, skamfulde over de vanskelige tanker. Hvem er jeg? Hvornår skulle jeg have lært mig selv at kende? Vist mig selv overfor mig selv? Hvilken rolle har jeg i samfundet? Har jeg én overhovedet?

GLENN #3

Til en børnefødselsdag bad faren drengene følge med udenfor:

GLENN #2

Kom!

GLENN #3

mens pigerne blev indenfor hos moren. Jeg så på hende som jeg troede var min veninde, vi havde seriøst leget hele dagen, mig og pigerne, drengene og drengene. Nu smilte hun pludselig så forlegent, kiggede væk og jeg forstod: Det her er akavet. Det her er akavet for hende, for de andre piger og moren som stimlede sammen omkring mig, og jeg forstod: Det her burde også være akavet for dig, Glenn. Og pigerne, mine allierede i tilværelsen ville ikke kendes ved mig.

GLENN #4

Øh

GLENN #3

Var der en der spurgte

GLENN #4

skal du ikke udenfor til drengene?

GLENN #3

"Øh", svarede jeg. Morens hånd på min skulder, dette overbærende smil, hendes skelen efter faren udenfor, om han ikke lige kom indenfor igen, havde han måske ikke glemt én, eller hvad? Jo, Glenn, kom så, og morens greb strammedes om min arm, pigernes flakkende blikke. Nu så ingen på mig længere. De så alle sammen igennem mig. Faren forstod ingenting, han udvekslede et blik med moren som jeg hurtigt forstod alt af.

GLENN #2

Nåmenøh du kan jo bare kigge på så, mens drengene spiller bold.

GLENN #3

Pigernes øjne, i nakken. Jeg hadede dem. Jeg hadede også drengene. Jeg havde ingen at stole på. Jeg kunne vel sagtens begive mig i krig. Hvorfor ikke? Binde snørebåndene, smadre knæskallen imod en stolpe, komme ægte til skade for at demonstrere hvor gal jeg var. Men jeg listede mig væk, satte mig på en bænk, blev siddende der de næste tre timer, indtil min mor ingen spørgsmål måtte have, ingen svar kunne få, udover

GLENN #4

Var det en god fødselsdag?

GLENN #3

Jah, den var fin. Bare se hende smile til sin raske søn med røde kinder, vindblæst hår, uden spor af fimset selvmordslængsel.

*

GLENN #2

Her er en hemmelighed: Da homorygterne peakede, lagde jeg mig til at sove

GLENN #1

I en dyng af sne

GLENN #2

Nytårsnat

GLENN #1

Lige dele meningsfuldt og meningsløst: At hvad der er lol for nogen, kan betyde døden for en anden. Låååå-lå-lå-lå-lå-lå-lå-lååååå

GLENN #2

som homo gav det absolut ingen mening at tage med mine venner i byen i Horsens. Altså, forestil jer at tage i byen usynlig med

GLENN #3

Nul

GLENN #2

Nul procent chance for at score - eller synlig – med

GLENN #3

95

GLENN #2

95, tak Glenn

GLENN #3

det var så lidt Glenn

GLENN #2

95 procent risiko for vold og udskamning. Nej, vel?

GLENN #4

Et heteroseksuelt kærestepar er netop hjemvendt fra en vidunderlig rejse i Georgien. Det skulle I gøre! Og min kæreste og jeg ser på hinanden. De er simpelthen så gæstfrie dernede. Man inviterede os indenfor, på aftensmad, gav os et lift morgenen efter, solnedgangen var vidunderlig, og også togturen, helt vidunderlig, og jeg må afbryde kæresteparret, beklager, jeg siger, eller jeg tøver: Tror I også man bliver taget sådan imod som homoseksuelle? Og så er det dem der ser på hinanden, den ene rødkindet, stille, den anden aaahhhhhh, åååååhhhh, naaaaaarh, måske ikke. Og så sidder vi med ubehaget indtil nogen skifter emne.

GLENN #1

En heteroseksuel ven spørger mig

GLENN #3

seriøst, hvis storbyen er så dyr, hvorfor flytter du så ikke på landet?

GLENN #1

en kvindelig kollega fatter ikke behovet

GLENN #3

Hvad er behovet som homoseksuel for at prioritere gay exclusive-hoteller på ferien?

GLENN #1

Jeg orker ikke

GLENN #4

Min mors bedste veninde – Lonnie – som jeg elsker – fortalte om dengang aids-pandemien forskrækkede alle unge. Ingen turde gå i byen længere eller knalde eller leve længere. Men så skete miraklet, for aids ramte kun homoseksuelle – ah! – og de heteroseksuelle græd af lettelse. Gik i byen igen og knaldede videre og levede videre. Der var vi heldige, sagde hun, min mors veninde, som jeg elsker. Ind i mine øjne så hun, hjerteligt leende.

GLENN #3

Aids-pandemien dræbte størstedelen af den generation, der kunne have dannet forbilleder for min. Der *burde* have dannet forbilleder for min.

GLENN #1

Engang kneppede en fyr mig på kirkegårdens toilet. Vi havde skrevet over Grindr, han var ikke sprunget ud, forældrene ville slå ham ihjel, så han kravlede ud ad vinduet, tog af sted og mødtes med mig på parkeringspladsen. Han kendte et sted, jeg fulgte efter, måske vi kyssede. Det var egentlig ikke nydelsen, jeg søgte, vi forbandt os ikke just med hinanden. Han kom, trak kondomet med ud, måske vi så hinanden i øjnene, lyttede efter, fri bane, gik hver til sit og jeg fortsatte. Fyr efter fyr i ly af mørket, på bagsædet af en bil, i skovene, i kollegieværelset. Jeg fandt ingen nydelse, ingen anden end hans.

GLENN #2

Som attenårig bad jeg familielægen om en hiv-test. Jeg turde ikke se manden i øjnene og han foldede hænderne på skrivebordet, rettede brillen, rømmede sig

GLENN #3

Jamen, Glenn, du er vel ikke ho-mo-sek-su-el, er du?

GLENN #2

Mig, nej?!

GLENN #3

Nårh

GLENN #2

For fanden, hvordan helvede ...

GLENN #3

Men du vil alligevel gerne testes?

GLENN #2

Æh. Ja. Giv mig testen. Du ved. For at være sikker.

GLENN #3

Okay

GLENN #2

Hans øjne slukkedes. Uden at fjerne dem fra sin computer bad han mig gå / ind ved siden af, hvor sygeplejersken ventede

GLENN #3

Ind ved siden af hvor sygeplejersken venter

GLENN #2

Hun anede heller ikke hvorfor jeg var der. De spurgte aldrig igen til den jeg var eller hvorfor jeg ville, hvad jeg ville. Med afsprittede remedier, gummihandsker, serverede man den dødsdømte sit sidste måltid. Hellere dø end nogensinde at blive hiv-testet igen.

*

GLENN #1

Okay, så... Altså... Jeg gider egentlig ikke føre bevis for det jeg har oplevet, især ikke overfor folk, som måske aldrig kommer til at forstå det, altid kan finde en eller anden grund til ikke at forstå. Men. Lad os prøve. En sidste gang. SÅ: Jeg er fuld. Jeg er kærlig. Jeg sidder i en bus med min kæreste. Det er nat, det er sommer. Nørrebro. En dreng stikker hovedet ind mellem os: "Er I kærester", spørger han "ej sig ikke, I er kærester, ej ej, jeg kan se på jer, I er kærester" og drengen klapper, vender sig om efter sine venner: "dem der er kærester!". Min kæreste spørger mig om vi skal skride, jeg er rasende, sker det her virkelig. Og ingen griber ind. Bussen er propfyldt, jeg har lyst til at kvase drengens kranium under mine støvler. Jeg har lyst til at kalde knægten det værste, det mest nedsættende jeg kan finde på, men så ville stemningen i bussen først rigtigt vende sig imod mig. Homofobi, til gengæld...

"Buuuuuuuh" råber drengene og i det vi forlader bussen støder han knytnæverne sammen med sine venners, triumferende. OG endnu en nat på Nørrebro havner jeg i en kiosk efter øl, jeg er alene og ude fra gaden kan jeg høre grove, nærmest arrige jokes om homoseksualitet. Da jeg træder indenfor med mit lange hår ser jeg en fyr, som kigger væk. Han ser på kioskmanden, som fnyser. Jeg snupper øllen, smider den ud i en skraldespand. OG en aften er vi på Hovedbanegården, eller var det Christiania, det var på Christiania, ved søen, ja. Jeg sidder med ryggen til skoven, min kæreste ved vandkanten og en drengegruppe slår pludselig halvcirkel omkring os. Måske påvirkede, sikkert, "Er I bøsser" er der en der spørger, "ej ej ej" siger en anden, "hey er ham der ik en pige" – jeg har jo langt hår – "seriøst, hvis han ik er en pige, så er det klamt", "hvis min onkel var her, ville han ødelægge dem". Min kæreste lagde sin hånd oven på en sten. "Glenn, du skal ikke bevæge dig", "hvorfor ikke", siger jeg, "kommer han nærmere?" – "Ja". Jeg havde aldrig set min kæreste så perpleks, så bange, min kæreste, mit liv for fanden. Og jeg rejser mig "Hey, seriøst, gider I ikke lade os være? Vi har ikke gjort jer noget," og drengene de skraldgriner: "oh noooooo så var han en dude fy for satan". Og den mest hadefulde af dem, han griner ikke, han virker rasende ved synet af mig, han er kampklar. Hans sidemakker trækker i ham. "Smut med jer" siger han, og vi smutter. Omgående. Jeg græder. Jeg falder i en skovbund.

(fortsættes)

GLENN #1 (fortsat)

Jeg vil tilbage, jeg vil finde drengene igen, jeg vil smadres, jeg vil ikke leve mere, jeg KAN FUCKING ikke mere. Log på facebook, log på twitter, tiktok, instagram, oplev hele verdenssamfundet hvor alt med et regnbueflag på pilles ned i kommentarsporet og jo, jeg kan godt klippe mit hår, tale med en dybere stemme, kontrollere mine håndled og hofter og mimik og interesser for at blende ind blandt heteroerne, men sidst jeg gjorde det, endte meningen med mit liv. På verdensplan skjuler 83% af alle homoseksuelle hvem de er. Det medfører langvarige, forkrøblende psykologiske konsekvenser. Tre drenge stiger på toget og sætter sig bag mig. Én lægger benet over kors og en anden udbryder "What hvorfor opfører du dig sådan, som en bøsse med benene der" og den anden retter sig op, skifter emne. Gymnasiealderen, caps, dyre ure, vores kommende bankrådgivere, advokater. De gentager "bøsserøv", jeg hører ikke konteksten og han siger det – igen. Bøsserøv. Bor vi i Rusland? Bor vi i Qatar? Jeg har lyst til at nakkeskyde drengene, smadre deres kranier ind imod hinanden, hvorfor griber ingen ind? Hvorfor siger ingen noget? Må man gerne være homofobisk i Danmark? Hallo? HVORFOR MÅ MAN GERNE VÆRE HOMOFOBISK NÅR DER ELLERS ER SÅ MANGE TING MAN IKKE MÅ? Må jeg nakkeskyde drengegrupperne? Deres forældre også? Engang kaldte jeg en kvinde for en luder. Vi var på charterfereie, min ekskæreste og jeg var taget i byen. Faldt i snak med hende her, sygeplejersken fra Odense som foreslog nøgenbadning på stranden. Fulde turister, hun pillede tøjet af. Hun skreg KOM SÅ – jeg ville ikke. Det ville min ekskæreste heller ikke. Vi sprang i bølgerne med underbukserne på og kvinden skreg: DU ER SGU DEN KEDELIGSTE BØSSE JEG HAR MØDT med de arrigste øjne som om hvem fanden var jeg og jeg brød sammen jeg kaldte hende LUDER hvad fuck bitch vi skylder dig shit vi skylder dig ikke at efterleve Netflix-forventningerne om den sjove bøs' den udadvendte bøs' den festglade bøs' den farvestrålende bøs' seriøst din kage LAD OS NU BARE VÆRE MENNESKER

SCENE 8

JULIUS – DEL 4

GLENN #3

Julius!

GLENN #2

Julius

GLENN #3

Jeg elskede ham
og jeg tror egentlig også han elskede mig

GLENN #2

Men Julius gik

GLENN #3

Julius turde næppe risikere livet. Det liv, som han kendte til, det liv, han var blevet lovet, som befandt sig inden for rækkevidde. Jeg forstår ham godt. Jeg forstår ham overhovedet ikke.

GLENN #4

Ove var befippet

GLENN #

og Julius gik

GLENN #3

Støvkornene flimrede omkring ham og jeg mærkede tomheden.

Jeg foldede mig ind i mig selv som en særling, min hævnthørst boblede jeg

jeg fcllte mig hjælpeløs og vildt magtbegærlig,

alene i en verden af fjender, og jeg

knyttede næverne, sparkede ud og hadet kom vældende tilbage.

Det her var min skæbne: Spis eller bliv spist. Jeg ville græde, men raseriet, det... og jeg besluttede at blive diktator over eget liv. Op på benene igen. Løftet op af raseriet. Ikke mere tvivl! Ikke mere fjollerl! Ikke mere forvente sig noget af nogen! Jeg rettede mig selv sabelklingende ud. Ethvert fremtidigt forsøg på at nuancere mine holdninger og livsfilosofier skulle mødes med halshugning. Oves befippelse ved synet af os, to drenge oven på hinanden, var ydmygende. At Julius forlod mig var udslettende og alligevel fcllte jeg mig sært taknemmelig ... for her stod jeg og jeg var i live, måske mere i live end nogensinde. De to kunne også have peget fingre, Julius kunne have ofret mig for at redde sig selv; han kunne have stillet sig bag Ove, vasket sine hænder ved at tilsvine mig. Jeg var trods alt den mest feminine, dermed også den, der havde sværeste ved at overbevise om sin uskyld. Jeg var let at udpege som svans, hvorimod Julius kunne have begået en ærlig fejl

GLENN #1

En mand kan fristes

GLENN #3

Som dreng misundte jeg pigerne. Jeg tænkte: Jer gider drengene i det mindste kneppe. Mig vil de ikke engang sætte sig ind i en bil med, hvis jeg først springer ud som bøs'. Min kvindagtighed, min passive, skabede, overfølsomme unatur kunne ingen dreng retfærdiggøre. Mændene kunne have forvist mig, de kunne have

uddrevet mig: de kunne have trukket bukserne af mig og inviteret skolens øvrige elever og lærerstab med til offentlig udskamning, ja det tænker jeg næsten ville have været passende. Det smukkeste tager man fra mig. Man kunne have hængt mig, som man gjorde engang, verden over hænger man stadig mennesker som mig

GLENN #1

Hey, Glenn?

GLENN #3

Ja, Julius

GLENN #1

Ikke noget ...

...

Hvis bare du var en pige ...

GLENN #3

Kan vi ikke lade som om?

GLENN #1

Nej, Glenn

GLENN #3

...

GLENN #1

Det er kompliceret

GLENN #3

Hvad mener du?

GLENN #1

Jeg ved det ikke

SCENE 9

EN FØLELSE AF URETFÆRDIGHED

GLENN #2

Undskyld, Glenn – og Glenn – men må jeg lige have lov til at spørge folk om noget?

GLENN #3

Ja, / Glenn

GLENN #1

Det er fint, Glenn

GLENN #2

Hvor tilgængelige er omverdenens rum for dig?

Hvor tilgængeligt er familiens rum for dig?

Hvor tilgængeligt er det offentlige rum for dig?

Hvor tilgængeligt er det offentlige rum, når du tager din kæreste i hånden?

Hvor tilgængeligt er den offentlige trafik for dig?

Hvor tilgængeligt er toget ned gennem Jylland, igennem Polen?

Hvor tilgængeligt er toget gennem Rusland og Saudi-Arabien for dig?

Hvor tilgængeligt er blodtransfusion for dig? Bloddonation?

Hvor tilgængelige er diskoteker?

Hvor tilgængeligt er lægens rum for dig?

Hvor tilgængeligt er psykologens rum for dig?

Hvor tilgængeligt er det for dig at skabe din egen familie?

Hvor tilgængelige er villavejene for dig? Hvad med dem i provinsen?

Og helt ude på landet?

Hvor tilgængeligt er det kirkelige rum for dig?

Brylluppet?

(fortsættes)

GLENN #2 (fortsat)

Efterskolen?

Fodboldklubben?

Charterferiehotellerne?

Strøget i København?

Hvor meget dig selv kan du være på din arbejdsplads?

Hvor meget dig selv kan du være blandt venner og bekendte?

Hvor meget dig selv tillades du at være ifølge loven?

Hvis du er gennemsnitlig hetero, har ovenstående rum formentligt været ret tilgængelige for dig det meste af tilværelsen. Du forstår måske ikke engang hvad problemet er?

Det her handler om uretfærdighed. Og misundelse. Sig noget, Glenn.

GLENN #4

Magt handler om at kende de rigtige mennesker. Tale ligesom dem. Opføre sig ligesom dem. Læse de samme bøger som dem. Gå klædt ligesom dem.

GLENN #2

Også dig, Glenn.

GLENN #1

Yes. Ikke alle har lige adgang til magtfulde mentorer.

GLENN #2

/og dig

GLENN #3

Ikke alle har lige adgang til at slappe af og være sig selv blandt eliten. Nogle er født ind i rollen, andre har knoklet dobbelt så hårdt.

GLENN #3

Ikke alle har lige adgang til at føle sig upåvirket af benzin- og elpriserne.

GLENN #1

Ikke alle har lige adgang til lykkelig uvidenhed.

GLENN #4

Ikke alle har lige adgang til selvangivelsen.

GLENN #3

Ikke alle har samme overskud til at navigere på MitID

GLENN #2

Ikke alle har adgang til lektiehjælp derhjemme

GLENN #4

Ikke alle har lige adgang til et par forstående forældre, såfremt man ønsker at ændre navn eller pronomen

GLENN #1

Vi har ikke lige adgang til at "undersøge markedet" i forbindelse med banklån

GLENN #3

Boligkøb

GLENN #4

Børnehavevalg

GLENN #1

Selvhjælp

GLENN #2

Det er langt fra alle der har lige adgang til at signalere godhed

GLENN #1

Det er langt fra alle der har lige adgang til de kloge investeringer her i landet

GLENN #4

Vi har ikke lige forudsætninger for at skabe os en varieret kost

GLENN #3

Langtfra alle har lige adgang til metroer og busser, der fører dem hen, hvor de vil

GLENN #2

Ikke alle har lige forudsætninger for at rende ind i den eneste ene ved et tilfælde

GLENN #1

Langtfra alle har lige adgang til firmajulefrokostens sagnomspundne engangsknald

GLENN #4

Ikke alle har lige adgang til at fortælle deres familie at man har fået sig en kæreste

GLENN #3

Magt er også at have adgang til sex

GLENN #2

Magt er at have adgang til hvad man ønsker sig

GLENN #1

Hold nu op, selvfølgelig er skønhed et privilegium. Alt hvad der opfattes som positivt er et privilegium. Det er privilegeret at kunne bruge noget til sin fordel. Hvis du gav 100 personer to kandidater at vælge mellem, hvem ville du så købe t-shirten af? Det ville du af den "smukkeste" 90% af gangene. Det er et faktum.

GLENN #4

/ Og hvis

GLENN #1

Hold nu op, selvfølgelig er udadvendthed et privilegium. Hvem er det ellers der får lov at råbe højest når dreng'ern er samlet? Hvis ikke udadvendthed er et privilegium, så forklar lige jobmarkedet, sorry Glenn

GLENN #4

Hvem er modigst? Den veltrænede mand som hviler i sig selv eller den lave, buttede mand, som hviler i sig selv?

GLENN #3

Hvem er modigst? Ham der smiler med hvide tænder, eller ham der smiler med rådne eller manglende tænder?

GLENN #2

Kald mig bare radikal. Det synes jeg allerede virkeligheden er.

GLENN #4

Tegner jeg et ensidigt billede af middelklassen?

GLENN #1

Sommetider.

GLENN #4

Kommer jeg til at generalisere?

GLENN #1

Jep

GLENN #4

"Det er ikke alle hvis liv har været en dans på roser, alene fordi forældrene sikrede én økonomisk"

GLENN #1

Nej

GLENN #4

Nej det er det bestemt ikke, kald mig bare indebrændt og bitter, det er ubehageligt at blive karikeret, konfronteret, problematiseret, men hvis de velstillede føler sig talt ned til, skyldes det måske modreaktionen, at mindre velstillede har følt sig talt ned til, uretfærdigt behandlet i årevis? Middle class fragility, white fragility, straight fragility, basic human fragility

GLENN #2

Jeg – anerkender – ikke – skolegårdshakkeordener – længere

GLENN #1

Jeg anerkender ikke miljøerne hvor en klike af udvalgte fra den ene dag til den næste beslutter hvad det er "interessant at beskæftige sig med".

GLENN #2

Jeg anerkender hverken udadvendthed, smarte sko eller antallet af likes som markører for identitet. Min provinshomoseksuelle krop klarer ikke mere udstødelse. Alt andet end udstødelse. Jeg orker ikke at spise flere madpakker på wc'et.

GLENN #3

Hvem er modigst? Den mandlige kunststuderende fra Hellerup som smører neglelak på, når han tager til fernisering? Eller en hvilken som helst homo, der knap klarer sig gennem tilværelsen som ikke-udsprunget, for eksempel i Vestjylland?

GLENN #4

Jeg giver ikke meget for den queerness der udspringer af et forældrekøb ned til søerne i København. Ja, jeg er misundelig. Jeg giver umiddelbart ikke meget for "modet til at gå klædt som man vil", når man allerede kommer fra en opvækst hvor ingen ville én det ondt. Hvis aldrig du har været bange for at blive overfaldet på gaden, mobbet i folkeskolen, til bold, på arbejdspladsen eller i dit eget hjem må det da være så meget desto lettere at "stå ved dig selv", "vise andre hvem du er", "være ligeglad med folks meninger, "være stolt", ja jeg er misundelig og/

GLENN #2

Nej jeg giver ikke meget for den queerness der udspringer af et forældrekøb ned til søerne i København, eller jeg mener: Godt for dig

GLENN #4

Ja

GLENN#1

så længe du ikke belærer andre om frigørelse og storsind.

GLENN #2

For mange involverer queerness:

(nærmest i munden på hinanden)

GLENN #3

Homofobi

GLENN #4

Transfobi

GLENN #1

Mobning

GLENN #3
Trusler

GLENN #4
Isolation

GLENN #1
/Selvhad

GLENN #3
/Selvhad

GLENN #4
Stressreaktioner

GLENN #1
overtræning

GLENN #4
Anoreksi, /depression

GLENN #3
/depression, angst, ufrivilligt cølibat ungdommen igennem indtil flugten fra provinsen eller arbejderklassen, hookups med fremmede, eventuelt ældre mænd om aftenen på parkeringspladser, i skovene, uden dine forældre ved noget, uden dine venner ved noget, uden nogen ved noget.

*

GLENN #2
Kun for nogle involverer queerness tryghed, lykke, fest, sundhed, ro og stabilitet, værdighed, overskud.

*

GLENN #3

Hør her, solidaritet er fint, det er fint at finde sig selv. Jeg kommer dog aldrig til at stille mig bag fodboldholdets nummer 10. Ikke igen. Han havde det seje tøj, boede i et sejt hus, scorede damerne, han mobbede mig med min feminitet, min krop og min musiksmag, og så lader det til at han, selv så mange år senere, stadig finder en måde at træde ind foran.

GLENN #4

Jeg begriber ikke hvordan den populære formår at fastholde sin status på tværs af tid og sted, selv i rum hvor det egentlig er nogle andre, der forsøges anerkendt. Han ved, hvad han skal sige. Han ved, hvordan man skal tænke og agere. Derudover er han lækker og charmerende. At vokse op som svans i provinsen – flytte til København og kunne konstatere, at ens mobber hyldes for modet til at klæde sig i lyserød strik ... Jeg ved ikke om jeg kan ...

GLENN #2, GLENN #1 OG GLENN #3

Det kan du godt, Glenn, kom så (ad lib)

GLENN #4 sukker. Tager tilløb.

GLENN #4

Selvfølgelig er det ikke børnenes skyld at deres forældre er rige. Min vrede skyldes systemet og systemet er større end individet. NEJ, jeg forholder mig slet ikke til dit konkrete barn, Lucas von Marienlyst, Kastanje Carl Oscar, Rasmine de la Blommekrans, jeg forholder mig til ulighed som ekskluderer mennesker på grund af økonomi, jeg giver lige så lidt for den venstrefløj, der udskammer mig for ikke at være queer nok, som jeg giver for den højrefløj, der udskammer mig for at være homo i det hele taget, mit begær er ikke frastødende, mine drømme er ikke frastødende, mine begrænsninger er ikke frastødende, hvordan kan det være så svært at anerkende anderledes seksualiteter uden at der dermed skulle være noget galt med heteroseksualitet? Hvordan kan det være så svært at anerkende anderledes samlivsformer uden at der dermed skulle være noget galt med den gennemsnitlige? Hvordan kan det være så svært at beskytte uden at overbeskytte et udsat menneske? Hvordan kan det være så svært at opnå mere plads uden dernæst at afkræve endnu og endnu mere plads? Nej jeg gider ikke mere, du tager over Glenn

GLENN #1

Man kan sige/

GLENN #4

JEG KOMMER ALDRIG TIL AT DEMONSTRERE FOR HOMOFOBERS RET TIL AT EKSISTERE, JEG KOMMER ALDRIG TIL AT HYLDE EN MACHOMAND, UANSET HVILKEN HUDFARVE HAN MÅTTE HAVE, JEG KOMMER ALDRIG TIL AT HYLDE MIN UNDERTRYKKER, HELLER IKKE SELVOM LIVET OGSÅ VAR SVÆRT FOR HAM

GLENN #1

.

GLENN #4

OG HVIS DIN RELIGION ER HOMOFOBISK, SÅ ER DIN RELIGION AFFALD.

GLENN #1

.

GLENN #4

OG NEJ, JEG LYTTET IKKE TIL "GANGSTARAP" – AL KULTUR SOM
NORMALISERER TERMER SOM SVANS OG BØSSERØV ER AFFALDSKULTUR I
MINE ØRER

GLENN #1

.

GLENN #4

FIK I DEN?

GLENN #1

?

GLENN #4

Yes, det var det

*

GLENN #1

Man kan sige: Nej – homoseksuelle visiteres og fængsles ikke umotiveret længere. I
hvert fald ikke i Danmark. Til gengæld udstødes mange af familie og venner,
arbejdspladsen, fodboldholdet, provinsen, boligkomplekser og villaveje, plejehjem og
lovgivningen.

GLENN #2

Verden over forbindes homoseksualitet med abesex og pædofili.

GLENN #3

"Aids er Guds straf"

GLENN #2

Og vi nægtes at undervise jeres børn i folkeskolen, ligesom vi nægtes at gøre tjeneste i militæret

GLENN #3

Ligesom utallige lande nægter at bortadoptere til homoseksuelle par

GLENN #1

ligesom vi nægtes at sidde med når vores samlevende partner ligger syg på hospitalet og kun må besøges af familie og nærmeste pårørende

GLENN #3

Hvert år utes utallige homoseksuelle, smides ud hjemmefra af far og mor og deres søskende

GLENN #1

I Kina etablerede partiet i 2021 landsdækkende maskulinitetsskoler, hvor indadvendte drenge og mænd "hærdes imod vestens indflydelse", grædende tvinges de ind i bokseringen

GLENN #2

Imens Sydkoreas præsidentkandidat går til valg som erklæret antifeminist og vinder

GLENN #3

Imens Brasiliens Bolsonaro, Ungarns Orbán

GLENN #1

Imens Frankrigs Le Pen

GLENN #2

Imens Polens LGBT+-frie zoner

GLENN #3

Imens 71 lande stadig forbyder sex mellem mænd

GLENN #2

Og 43 af landene forbyder sex mellem kvinder

GLENN #1

Mens 11 af landene straffer homoseksualitet med døden

GLENN #4

Mens det i 15 lande er forbudt at opføre eller udklæde sig som det "modsatte køn"

GLENN #1

Verden over praktiseres gay conversion therapy, det vil sige psykisk tortur med formålet at omvende den homoseksuelle til heteroseksuel, visse steder statsstøttet

GLENN #2

Og imens homoseksuelle forfølges i deres hjemlande forfølges de selv som flygtninge i asyллеjre

GLENN #3

Danmarks eneste LGBT+-boghandel bombarderes af hadbeskeder, regnbuebænke overmales på Frederiksberg, i Odense, overalt i andre byer hvor sådanne kærlighedstiltag forsøget rejst

GLENN #1

Heeeey, just be straight

GLENN #4

Mere end 9 ud af 10 oplever homofobiske og transfobiske skældsord i skolen

GLENN #3

Bøsse

GLENN #1

Svans

GLENN #2

Lebbe

GLENN #1

Gay

GLENN #3

Faggot

GLENN #2

Tranny

GLENN #4

Næsten hvert andet LGBT+-barn og unge udsættes for mobning og diskrimination i skoletiden. At politikerne ikke erklærer undtagelsestilstand indtil ovenstående menneskerettighedskatastrofe er afhjulpet opfatter jeg som ondskab.

*

GLENN #2

Jeg siger ikke det her for at tilfredsstille nogen bestemt. Jeg siger det ikke for at provokere. Jeg siger det fordi jeg er hjælpeløs. Eller jeg er rasende. Jeg siger det fordi det er min pligt, jeg skal fortælle jer, hvad jeg har set, og I skal tvinges til at lytte. På den måde forlader jeg livet mere hel end før. Jeg er den alvorlige type. Der findes nemlig mennesker som ikke tager sig selv så seriøst, eller hvad? Og tænk så lige på: Hvorfor kan de være fri for dét? Jeg anerkender ikke længere jeres autoritet. Slut. Vi ses aldrig igen.

SCENE 10

JULIUS – DEL 5

GLENN #3

Vi mangler Julius

GLENN #2

Jep

GLENN #1

At fortælle historien om Julius færdig.

GLENN #4

Yes

GLENN #3

Som jeg husker forløbet var det efter episoden i vaskekælderen at Julius fandt sig en pigekæreste.

GLENN #2

Ja

GLENN #3

Sophia

GLENN #2

...

GLENN #3

Ugen efter hang deres navne som to uadskillelige dele af et hjerte nede på opslagstavlen over efterskolens par.

GLENN #1, #2 OG #4

Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys!
Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys!
Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys!
Kys!

GLENN #3

Man klappede, heppede og forestillede sig deres fremtid sammen da Julius og hende blev gift på græsplænen. Vi kastede med vandballoner, sang højskolesalmer og de kyssede – Julius og hende – med sit glimt i øjet stod han og snavede til min begravelse, med sit glimt i øjet og smilehullerne stod han og snavede til begravelsen af ham og mig levende

Selv forstanderen vejede en ballon i hånden, selv gartneren standsede havetraktoren for at overvære begivenhederne

Ikke kun fejrede man min død. Man forventede af den døende at han burde fejre med.

Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys! Kys!

Da GLENN #3 begynder, holder de andre gradvis op.

*

Den efterfølgende periode planlagde jeg helt syg i låget hvordan jeg snildest kunne kidnappe hende – altså Julius' brud et sted i skoven – men snarere end at gøre alvor af mordfantasierne besluttede jeg at blive hendes ven. Hvad Julius havde stjålet fra mig ville jeg stjæle tilbage fra ham, og eftersom jeg uden heteroseksuelle spændinger alle dage har kunnet indsmigre mig hos pigerne, var det heller ingen sag at blive fortrolig med bruden. De film hun havde set havde jeg også set. Mange af hendes følelser og oplevelser både genkendte og formåede jeg at sætte ord på, hvilket altså de færreste drenge på min alder var opdraget til at kunne.

GLENN #1

For resten, Glenn?

GLENN #3

Ja, Julius

GLENN #1

Jeg vil gerne have at dig og Sophia hænger mindre ud. Jeg bryder mig ikke om at I går og deler hemmeligheder bag min ryg.

GLENN #3

.

GLENN #1

Desuden har jeg købt kondomer. Hun skal med hjem til mig over weekenden.

*

GLENN #3

Der gik et halvt år før jeg igen udvekslede et ord med Julius.

GLENN #2

Jeg husker ikke om hvad.

GLENN #4

Jeg husker at han opførte sig uforstående.

GLENN #1

Var noget kommet imellem os?

GLENN #3

Det var ikke mig, der havde undgået dig, Julius. Påstår du vores skred ud af hinandens liv skete af sig selv, ved et tilfælde, naturligt?

GLENN #2

Samtlige skolens vidner bemærkede den bratte opløsning af symbiosen. Man omtalte os ikke længere som "parret".

GLENN #3

Drengene jokede om min status som "fraskilt". De spurgte om jeg savnede dig.

GLENN #1

De klædede sig i nosserne og sniffede til fingrene, stødte til billiardkuglerne. De sendte mig trutmunde, de snørede løbeskoene, de forsikrede mig om at jeg sagtens kunne blive deres bitch og jeg

GLENN #2

Jeg oplevede egentlig ikke drillesygen som spydig

GLENN #4

Mere som et udtryk for genuin undren

GLENN #1

Drengene slog mig på skulderen, de greb mig om nakken og klemte til. Det føltes lindrende. At få min virkelighedsfornemmelse bekræftet, ja. Jeg var forladt. Du havde forladt mig. Det var en besynderlig drejning, vores forhold tog.

GLENN #3

Spurgte man dig også om den slags, Julius. Havde du omsider fået nok af Glenn? Erstattet ham med the real deal, ægte bryster, ægte fisse, ægte sex. Grinte du? Svarede du? Lykkedes det at kamuflere dig bag Sophia? Hvad gik gennem dig, Julius?

GLENN #2

Vi lod som om den anden ikke eksisterede

GLENN #1

Ingen hørte til dig efter afdansningsballet

GLENN #4

Efterlod du mon også hende, Sophia?

Hvorfor?

GLENN #3

Eller hvorfor ikke? Hvorfor fanden ikke?

*

GLENN #4

På facebook står der at kom i gymnasiet.

GLENN #1

Så i militæret

GLENN #3

Du uddannede dig til journalist

GLENN #2

På dit profilbillede poserer du foran en kirke

GLENN #4

Af alle steder

GLENN #1

Glimtet i øjet har du endnu.

GLENN #2

Og magten over mig.

GLENN #3

Men ved siden af dig står en kvinde. Stram, blomstret kjole. Opsat hår.